

коси, съ очи обърнати къмъ Бога и съ молитва на уста, изричайки я въ оная страховтна нощъ:

— Прости ни, Господи!

Сълзитѣ имъ, избликли отъ дветѣ пещери, и до днесъ те-

катъ... капка подиръ капка... Всѣка година, въ деня на света Марина, тукъ подъ скалата на пролома, болни и слѣпи девойки, събиратъ сълзитѣ на Марина и Нейка отъ дветѣ пещери и си миятъ очитѣ за здраве...

Звезделинъ Цоневъ

Балканътъ

Снагата му, възправена високо, е набраздена съ вѣчнитѣ бразди на бурята и биткитѣ жестоки, между врага и нашитѣ дѣди.

И, спомнилъ за страховтната победа, която изъ недрата му гърмя, възправя станъ и съ вѣрна обичъ гледа, като баща на нашата земя.

Возправя се високо и разказва съ неспиренъ тътенъ славнитѣ дѣла, стаени въ неговата древна пазва, когато бранъ победна е била.

Разказва и сега, като тогава, къмъ югъ отправя погледъ замечтанъ, и, съ вѣра въ бждещето, благославя чедата си вѣковниятъ Балканъ!

Борисъ Маковски